opusdei.org

Verloving en christelijk leven

De verloving is een goede tijd om te groeien in het christelijk leven. De verloving “moet, zoals iedere school van liefde, niet door hebzucht, maar door een geest van toewijding, begrip, wederzijdse waardering en fijngevoeligheid gekenmerkt worden.”

29-1-2016

Zoals het huwelijk een oproep is tot onvoorwaardelijke overgave, zo is de verloving de tijd daaraan

voorafgaand om elkaar beter te leren kennen eer de ultieme stap genomen wordt zich voor altijd aan elkaar te geven.

Zoals de Kerk leert[1], strekt de universele roeping tot heiligheid zich uit tot alle facetten van het menselijke leven. Deze oproep beperkt zich niet tot het eenvoudig vervullen van enkele voorschriften, het gaat erom Christus te volgen en steeds meer op Hem te lijken. Alleen op eigen krachten is dit niet te doen, maar wie zich door Gods genade laat leiden lukt het wel.

Universele roeping tot heiligheid tijdens de verlovingstijd

Ook de verloving is een goede tijd om te groeien in het christelijk leven. Het christelijk beleven van de verlovingstijd houdt in dat de verloofden toelaten dat God bezit van hen neemt, niet als een drukkende last, maar juist om

betekenis te geven aan deze tijd en aan het leven van elk van hen. “Maak dus van deze tijd van voorbereiding op jullie huwelijk een weg van geloof: herontdek voor jullie leven als paar, Jezus Christus in jullie midden en op jullie voortgaan in de Kerk.”[2]

Hoe weet je zeker dat je de verlovingstijd christelijk beleeft? Wanneer deze liefde elk van jullie dichter bij God brengt, meer van Hem doet houden. “Twijfel er niet aan: het hart is geschapen om lief te hebben. Daarom moeten we alles beminnen met de liefde van onze Heer Jezus Christus. Anders neemt ons lege hart wraak en vult het zich met de meest verwerpelijke laagheden.”[3]

Hoeveel te meer en beter de verloofden van elkaar houden, zoveel te meer en beter zullen ze van God houden, en omgekeerd. Zo

vervullen zij de eerste twee geboden van de decaloog: “Gij zult de Heer uw God beminnen met heel uw hart, heel uw ziel en heel uw verstand. Dit is het voornaamste en eerste gebod. Het tweede, daarmee gelijkwaardig: Gij zult uw naaste beminnen als uzelf.”[4]

Leren elkaar lief te hebben

Het is raadzaam dat de verloofden hun liefde voeden met goede leer; dat zij over cruciale aspecten van hun relatie lezen: over menselijke liefde, de rol van de gevoelens, het huwelijk, etc. De Heilige Schrift, de documenten van het Leergezag van de Kerk en andere boeken kunnen hen begeleiden. Vraag hierover raad aan vertrouwenspersonen: welke lectuur kan jullie geweten vormen en gespreksthema’s aanreiken die jullie helpt elkaar te leren kennen.

Naast intellectuele vorming is het ontwikkelen van een gevoel voor

schoonheid belangrijk voor de verloofden. Zonder dat, is het heel moeilijk fijngevoelig in de omgang te zijn.

Het is goed om jullie smaak voor goede literatuur, muziek en schilderkunst te delen, kunst die de mens verheft, ook om niet in een consumptiementaliteit te vervallen.

Menselijke deugden tijdens de verloving

Liefhebben veronderstelt zich geven aan de ander en in kleine dingen te strijden. De verloving “moet, zoals iedere school van liefde, niet door hebzucht, maar door een geest van toewijding, begrip, wederzijdse waardering en fijngevoeligheid gekenmerkt worden”.[5]

Het ontwikkelen van *menselijke deugden* maakt ons betere mensen. Ze zijn het fundament van de bovennatuurlijke deugden die ons

helpen goede kinderen van God te zijn en ons dichter bij de heiligheid brengen, bij de volheid van de mens. In een tijd waarin zoveel over ’motivatie‘ gesproken wordt, is het nuttig te overwegen dat er geen betere motivatie is om als persoon te groeien, dan de liefde tot God en de verloofde.

Door af te zien van kleinigheden, die voor ons belangrijk zijn, maar de ander blij maken, tonen we *edelmoedigheid*. Dit is een blijk van liefde, zelfs al gebeurt het onbewust. De verloofden moeten *open* zijn naar anderen toe, vriendschappen opbouwen. “Ik zou jullie vooral willen zeggen dat je moet vermijden je op te sluiten in een naar binnen gekeerde relatie die rustgevend lijkt; zorg er integendeel voor dat jullie relatie is als zuurdesem: actief en verantwoordelijk in de gemeenschap aanwezig.”[6]

De toewijding aan vrienden en noodlijdenden, de deelname aan het openbare leven, kortom de strijd voor idealen, maken dat deze relatie zich opent en rijper wordt. De verloofden zijn ertoe geroepen apostolaat te doen en getuigenis af te leggen van hun liefde.

De *matigheid en de fijngevoeligheid* in de omgang gaan samen met een Liefde (met hoofdletter) die het menselijke overstijgt en haar basis heeft in het bovennatuurlijke, waarbij de liefde van Christus voor zijn Bruid, die de Kerk is, model staat.[7] Om deze liefde te verwezenlijken moeten zij hun zintuigen bewaken en affectieve uitingen, die niet bij de verlovingstijd horen, achterwege laten door situaties te vermijden die de ander compromitteren. Als men werkelijk van iemand houdt, respecteert men die ander. De verlovingstijd is een verbintenis die ook met zich

meebrengt de ander te helpen een beter mens te worden. Ook de exclusiviteit van deze relatie vraagt van beiden zorg en respect.

Vergeet ook niet het *goede humeur* en *het vertrouwen* in de ander en in zijn of haar mogelijkheid een beter mens te worden! Het is goed om zich in de verlovingstijd samen te ontwikkelen, maar zeker is het ook belangrijk dat ieder groeit als persoon; dat zal de relatie beter maken, verrijken.

Soberheid maakt dat men geniet van de kleine dingen, van details. Het kennen van de geringste wensen van de ander is een cadeautje dat meer liefde betoont dan een grote uitgave voor wat overduidelijk is. Een wandeling verenigt elkaar meer dan een bioscoopbezoek uit gewoonte, het bezoek van een gratis expositie meer dan winkelen.

Bij soberheid past een goed *gebruik van de vrije tijd*. Het niets doen en

een overvloed aan vrije tijd is een slechte basis om te groeien in deugden; het leidt tot verveling en tot zich laten gaan. Daarom is het goed de tijd die men samen doorbrengt te plannen: waar, met wie en wat men gaat doen.

De deugden en gewoonten die men beleeft en ontplooit tijdens de verlovingstijd vormen de basis om het toekomstige huwelijk te consolideren én te laten groeien.

De strijdmiddelen van de verloofden

In deze strijd om de heiligheid, beschikken verloofden over uitstekende hulpmiddelen.

Allereerst *de Sacramenten*, de middelen waardoor God zijn genade geeft. Zij zijn onmisbaar om op christelijke wijze de verlovingstijd te beleven. Samen de H. Mis bijwonen of een bezoek brengen aan het

Allerheiligst Sacrament betekent het grootste moment van het leven van een christen te delen. Het is de ervaring van talloze verloofden dat dit ten diepste verenigt. Als één van de twee minder praktiseert, is de verloving een gelegenheid om samen de schoonheid van het geloof te ontdekken; ongetwijfeld een punt waar men elkaar vindt. Deze taak, waarbij vanaf het eerste moment de hulp van Gods genade wordt ingeroepen, vereist over het algemeen veel geduld en een goed voorbeeld.

Door middel van *de biecht* ontvangt men de vergeving van de zonden, de genade om voort te gaan in de strijd om de heiligheid te bereiken. Wanneer mogelijk, is het raadzaam naar een vaste biechtvader te gaan, iemand die jullie kent en die je in jullie concrete omstandigheden helpt.

Als we zeggen dat God Vader is en dat op Jezus willen lijken het streven van de christen is, is het logisch om een persoonlijke omgang te hebben met degene die van ons houdt. Door middel van het *gebed* voeden de verloofden hun ziel, groeit hun verlangen om vooruit te gaan in het christelijk leven, zeggen zij dank, bidden zij voor elkaar en voor anderen. Het is mooi om samen de namen van God, van Jezus of Maria uit te spreken, bijvoorbeeld door het bidden van de *rozenkrans* of het doen van een bedevaart.

"Zuivering en rijping zijn nodig, ook de weg van het afzien moet gegaan worden. De loutering is geen afwijzing van de *eros*, niet zijn vergiftiging, maar zijn genezing met het oog op zijn ware grootheid."[8] Laten we niet vergeten dat *versterving* veronderstelt dat we van iets afzien uit edelmoedigheid en dat ascese heel belangrijk is in de strijd

om heilig te worden. Soms betekent het: je eigen mening opgeven, een plan veranderen omwille van de ander, ergens alleen heengaan of niet naar bepaalde series of films kijken die een struikelblok kunnen vormen op de weg naar heiligheid. In de liefde vindt men de betekenis van het lijden.

Een geweldige basis voor een christelijk huwelijk is een *sobere* verlovingstijd en een bescheiden huwelijksfeest. “Het is goed als het huwelijksfeest eenvoudig is zodat naar voren komt wat werkelijk belangrijk is. Sommigen zijn bezorgd om uiterlijkheden: het diner, de kleding, de locatie… Deze dingen zijn voor een feest belangrijk, maar alleen als ze een uiting zijn van het echte motief van jullie vreugde: Gods zegen over jullie liefde.”[9]

De verlovingstijd is geen onderbreking van het christelijk

leven, maar een tijd van groei en van het delen van de eigen verlangens naar heiligheid met de huwelijkspartner die zijn of haar naam zal geven aan de weg naar de hemel.

Aníbal Cuevas

---

[1] Vgl. Tweede Vaticaans Concilie, *Lumen gentium* (LG), 11, c. Vanaf 1928 predikte de H. Jozefmaria de universele roeping tot heiligheid in de Kerk voor alle gelovigen; zie bijvoorbeeld *Christus komt langs*, nr. 21.

[2] Benedictus XVI, *Toespraak*, Ancona, 11-9-2011.

[3] H. Jozefmaria, *De Voor*, nr. 800

[4] *Mt*. 22: 37-39.

[5] H. Jozefmaria, *Gesprekken*, nr. 105.

[6] Benedictus XVI, *Toespraak*, Ancona, 11-9-2011.

[7] Vgl. *Ef.* 5: 21-33.

[8] Benedictus XVI, *Deus caritas est*, nr. 5.

[9] Paus Franciscus, Audiëntie, *De vreugde van het ja voor altijd*, 14-2-2014.

pdf | Document automatisch aangemaakt door https://opusdei.org/nl/article/verloving-en-christelijk-leven/ (13-1-2026)